

ψιν δὲ τῶν εὐγενῶν θεατῶν ἐν τοῖς ἀμφιθεάτροις κατεκερυτίζοντο περὶ τὰς 20,000 καὶ 30,000 ἀνθρώπων ἐν ταῖς μονομαχίαις καὶ θηριομαχίαις.

Δ'). Ἀλλα πλέον παντὸς ἄλλου γέγονος μαρτυροῦντος τὴν φοβερὰν ἡθικὴν καταπτωτινὴν ἦν ὁ παρὰ φύσιν ἔρως, οὐτιγος καὶ αὐτοὶ τῶν σεβασμιωτέρων καὶ ἐνδοξοτέρων φιλοσόφων τῆς ἐποχῆς ἐμνημόνευον ὅχι μόνον ἀνευ μομφῆς, ἀλλὰ μετά τινος εὐνοίας. Ιερότης τοῦ γάμου εἶχεν ἐντελῶς καταστραφῆ καὶ οὗτος εἶχε μεταβληθῆ εἰς νόμιμον πορνείαν, καὶ τὸ ἀσυλον τῆς οἰκογενείας εἶχεν ὅλως ἔξαληρθῆ. Ή καρδία τοῦ ἀνθρώπου πονεῖ ἀναπολούντος καὶ τὸ πολλοστημόριον τῆς τρομερᾶς ἐκείνης καταπτωσεως, καθ' ἣν λογικοὶ ἀνδρες, ἔλευθεροι καὶ ἀνεπτυγμένοι ἔζων ὑπὸ ἀχαλίνων τραχέων κυλιόμενοι ὡς χοῖροι εἰς τὸν βόρεον τῆς ἀκαλασίας· ἀλλ᾽ εἴτε περισσότερον πονεῖ ἡ καρδία ἡμῶν, ὅτι ὑπάρχουν ἀνθρώποι γενθέντες τοὺς καρποὺς τοῦ χριστιανισμοῦ νὰ ἐπιθυμῶσι τὴν κατάστασιν ἐκείνην καὶ νὰ προσδοκῶσι παρ' αὐτῆς εὐδαιμονίαν καὶ μακαριότητα. Πιστεύομεν ὅμως ὅτι τοῦτο γίνεται ἐν ἀγνοίᾳ καὶ ἀπερισκεψίᾳ.

Οἱ ἡθικὸς καῦδις τῆς ἀρχαιότητος ἦν ἕργον καλλιτεχνικὸν, διπερ διήγειρε μὲν τὸν Θαυμασμὸν, ὡς ὁ Παρθενὼν καὶ ἡ χρυσέλεφάντινος Ἀθηνᾶ τοῦ Φειδίου, ἀλλ' οὐδόλως ἥγγιζε τὴν καρδίαν. Τὸ ἀρχαῖον δρᾶμα δὶς οὖ ἐδιδάσκετο ὁ λαὸς τὴν ἡθικὴν παρίστα τὸν Πατριωτισμὸν ὡς τὸ ὕψιστον ἀγαθὸν, τὴν δὲ Ἀμιλλαν ὡς τὸ μέγιστον ἔλαττον, «Οὐκ ἔχεις καθεύδειν τὸ τοῦ Μιλτιάδου τρόπαιον» ἀνακράζει ὁ Θεμιστοκλῆς· καὶ ὅμως ὅτε ἡ πατρὶς ἀπήγει τὴν θυσίαν τῆς φιλοδοξίας τῶν δύο τούτων ἀνδρῶν ἀμφότεροι ἡρνύθησαν αὐτὴν καὶ ἀπέθανον φυγάδες, ἐξ οὐ παρεδεικνύεται ὅτι ἡ βάσις τῆς τότε ἡθικῆς αὐτῶν φιλοσοφίας ἦν σαθρά.

Ε'). Η ἐπικρατοῦσα φιλοσοφία, καὶ περ βελτιωθεῖσα κατά τι μετὰ ταῦτα ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τοῦ χριστιανισμοῦ ἦν καθαρὸς ὅλισμὸς, καθότι καὶ οἱ Στωϊκοὶ ὡς πανθεϊσται ζοὶ ἐπικούριοι ὡς ὅλισται ἔζων ἴδιοτελῶς, οἱ μὲν ἐπιδιώκοντες τὴν δόξαν, οἱ δὲ τὴν ἡδονὴν. Ἀμφότεροι ἐν πρώτοις ἡρνοῦντο τὴν ὑπαρξίαν τοῦ ὑπερφυσικοῦ, τὴν ἀθανασίαν τῆς Ψυχῆς, τὴν συνείδησιν ὡς καὶ τὴν κατ' ἀρχὴν διάκρισιν μεταξὺ ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ, ἵτοι ἐπραγματεύοντο περὶ τοῦ ἀνθρώπου ὡς κτήνους δυναμένου νὰ καταβιθείσῃ ἐν τῇ διαφθορᾷ πολὺ κατώτερον καὶ τοῦ κτήνους. Εἶναι δὲ ἐπιστημονικῶς ὡς καὶ ἐμπειρικῶς ἀποδειγμένον, ὅτι ὅταν δὲ ἀνθρωπος ζῇ περιφρόνων τοὺς κανόνας τῆς ἡθικῆς καὶ τῆς φύσεως, καταβάλλεται καὶ προώρως καὶ οἰκτρῶς καταβιβάζεται εἰς τὸν τάφον, διπερ δὲ συμβαίνει εἰς πρόσωπα συμβαίνει καὶ εἰς κοινωνίας. Οὐθὲν ἡ φοβερὰ ἐκείνη ἀσέβεια, ἥτις ἐπεκράτει πρὸς τοὺς νόμους τῆς ἡθικῆς καὶ τῆς φύσεως, κατὰ τὰς παραμονὰς τοῦ χριστιανισμοῦ, ὅθει τὴν ἀνθρωπότητα εἰς τὴν ἀκολασίαν ἐφ' ἓν, ὡς θέλομεν προσεχῶς ἀποδείξει, ἐσωσεν αὐτὴν ὁ χριστιανισμός. Αντὶ λοιπὸν νὰ περιφρονῶμεν τὸν χριστιανισμὸν δέον νὰ μελετήσωμεν αὐ-

τὸν ἵνα μάθωμεν τὰς πρὸς αὐτὸν ὑποχρεώσεις καὶ εὐγνωμονῶμεν τῷ Θεῷ διὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς εὐστλαγχήνας καὶ ἀγάπην αὐτοῦ.

κ.

ΑΙ ΝΥΚΤΕΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣΟΣ

Οτε κατὰ πρῶτον ἐπάπτησεν ἐλληνικὴν γῆν ὁ περικλεής Σαταβριανός, τοσούτον ἐθέλχθη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τῆς Ἐλλάδος καὶ τῶν νυκτῶν αὐτῆς, ὥστε ἐνθους ἔγραψε περὶ αὐτῶν τὰ ἔξης:

«Κοπάσαντος τοῦ ἀνέμου τῇ 8ῃ τῆς ἐσπέρας καὶ τῆς θαλάσσης ὄμαλυνθείσης τὸ πλοῖον ἔμεινεν ἀκίνητον. Τότε πρῶτον ἀπῆλαυσα τὴν πρώτην δύσιν τοῦ ἥλιου καὶ τὴν πρώτην νύκτα ἐν τῇ γῇ τῆς Ἐλλάδος. Εἴχομεν ἀριστερόθεν τὴν νῆσον Φάρον καὶ τὴν Κέρκυραν, ἥτις ἐξετείνετο πρὸς ἀνατολάς· ἀπεκαλύπτοντο πρὸς τούτοις αἱ γαῖαι τῆς Ἡπείρου· τὰ Ἀκροκεραυνιαὶ ὄρη, τὰ ὄποια εἶχομεν διέλθει, ἀπετέλουν πρὸς Βορρᾶν, δηισθεν ἡμῶν κύκλον, ὅστις ἐπερατοῦτο εἰς τὴν εἰσόδον τῆς Ἀδριατικῆς θαλάσσης. Δεξιόθεν, τούτεστι πρὸς δυσμάς, ὁ ἥλιος ἔδυσεν ἐκείθεν τῶν ἀκτῶν τοῦ Ὄτραντου· ἐμπροσθεν ἡμῶν ἡ θάλασσα ἐξετείνετο μέχρι τῶν ἀκτῶν τῆς Ἀφρικῆς.

Τὰ χρώματα περὶ δυσμάς ἥλιου δὲν ἔσαν διόλου ζωηρά· ὁ ἥλιος κατήρχετο μεταξὺ νερῶν, τὰ ὄποια ἔχρωματικέ διὰ ροδίνων χρωμάτων εἰσέδυσεν ὑπὸ τὸν ὄρίζοντα καὶ τὸ λυκόφως ἀντικατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ ημίσειαν ὥραν. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ μικροῦ τούτου λυκαυγοῦς ὁ οὐρανὸς ἦτο λευκός περὶ τὴν δύσιν, κυανόχρους ἐν τῷ ζενίθ καὶ λευκόφασις· οἱ ἀστέρες διεπέρασαν ὁ εἰς μετά τὸν ἄλλον τὸν θαυμαστὸν ἐκείνον χρωματισμὸν καὶ ἐφαίνοντο μικροὶ ὡς ὀλίγον ἀκτινοβόλοι, ἀλλὰ τὸ φῶς αὐτῶν ἦτο κεχρυσωμένον καὶ τοσούτον γλυκεῖαν ἔχον λάμψιν, ὡς τε δὲν δύναμαι νὰ δῶσω ἰδέαν. Οἱ τῆς θαλάσσης ὄρίζοντες ὀλίγον ἀτμώδεις, συνεχέοντο μετὰ τῶν ἀτμῶν τοῦ οὐρανοῦ. Παρὰ τὴν νῆσον Φάρον ἦ τῆς Καλυψοῦς παρετηρεῖτο πυρὰ ἀνημημένη ὑπὸ τῶν ἀλιέων· ἐάν εἶχον ὀλίγην φαντασίαν, ἐδυνάμην νὰ ἰδω τὰς νύμφας καιούσας τὸ πλοῖον τοῦ Τηλεμάχου. Παρ' ἐμοὶ ἦτο ν' ἀκούσω τὴν Ναυσικᾶν παιζούσαν μετὰ τῶν συντρόφων τῆς ἢ τὴν Ἀνδρομάχην κλαίουσαν ἐπὶ τῶν ὄχθων τοῦ Φευδοῦς Σμύρνετος (α), διότι παρετήρουν μακρόθεν ἐν τῇ διαφανείᾳ τῶν σκιῶν τὰ δρη τῆς Σχερίας (β) καὶ τοῦ Βουθρωτοῦ (γ).

Τὰ κλίματα ἔχουσι κατὰ τὸ μᾶλλον ἡ ἡττον ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς καλαισθοίσας τῶν λαῶν. Εν Ἐλλάδι π. χ. τὸ πᾶν εἶνε ὥδυν, τὸ πᾶν συγκερασμένον, τὸ πᾶν εἶνε πλῆρες γαλήνης ἐν τῇ φύσει καθὼς καὶ ἐν τοῖς συγγράμμασι τῶν ἀρχαίων. Κατανοεῖ τις ἐχ-

(α) Ψευδῆς, διότι ὁ ἀληθῆς ἦτο ἐν Τροίᾳ, δθεν ἀπήκηθη ἡ Ἀνδρομάχη αἰχμαλωτος ὑπὸ τοῦ Νεοπτολέμου.

(β) Σχερία ὡνομάζεται ἡ μετὰ ταῦτα Κέρκυρα, ἡ νῆσος τῶν Φαιάκων.

(γ) Πόλις ἐπὶ ὁμανύμου κόλπου τῆς ἐν Ἡπείρῳ Θεσπρωτίας.

δὸν πῶς ἡ ἀρχιτεκτονικὴ τοῦ Παρθενῶνος ἔχει ἀναλογίας τοσοῦτον ἐπιτυχεῖς, πῶς ἡ γλυπτικὴ τῶν ἀργαίων εἶναι τόσον ὀλίγον ἀνώμαλος, τόσον γαληνιάτικη, τόσον ἀπλῆ, ὅταν ἴδῃ τὸν καθαρὸν οὐρανὸν καὶ τὰς χαριέσσας τοποθεσίας τῶν Ἀθηνῶν, τῆς Κορίνθου καὶ τῆς Ἰονίας. Ἐν τῇ πατρίδι ταύτη τῶν Μουσῶν ἡ φύσις δὲν συμβουλεύει τὰς παρεκτροπάς, ἀπ' ἐναντίας τείνει νὰ ἐπαναγάγῃ τὸ πνεῦμα εἰς τὸν ἔρωτα τῶν δρυοιομόρφων καὶ ἀρμονικῶν πραγμάτων». Κ. Ν.

Αἱ οἰκογομικαὶ ἔξεις τοῦ Πάπα Λεοπότος ΙΙ'. οὐκ ὀλίγον ἐνοχλοῦσι τοὺς ἐγκαθέτους τοῦ Βατικανοῦ, οἵτινες βλέπουσι τὰ προνόμια αὐτῶν ἀποκειρόμενα καὶ τὰς δαπάνας αὐτηρῶς ἐλαττούμενας. Αἱ δαπάναι τῆς Αὐτοῦ Ἀγιότητος εἰς 7500 φρ. κατὰ μῆνα ἐνῷ ὁ Πτος Θ', ἐδαπάνα 20.000 φρ. τὸ δὲ περισσεῦον μετὰ τὰς δαπάνας δίδεται εἰς ἐλεγμούσην. Πρότερον πλείστοι καρποὶ καὶ λαχανικά τῶν κήπων τοῦ Βατικανοῦ διενέμοντο εἰς τοὺς διαφόρους ὑπαλλήλους καὶ εἰς ἐλεγμεσύνας, ἀλλ' ὁ Πάπας διέταξε νὰ πωλῶνται καὶ τῶν κερδῶν νὰ γινεται χρήσις εἰς τὴν οἰκιακήν του Θεραπείαν. Οἱ Λέων ΙΙ' ἐγείρεται πρῶτος καὶ δέχεται τοὺς δημοσίους λειτουργούς, δέχεται δὲ εἰς ἀκρόασιν τὴν μεσημβρίαν καὶ εἴτα περιπατεῖ ἐν τῷ κήπῳ. Τὸ ἐσπέρας οἱ ιδιαιτέροι αὐτοῦ γραμματεῖς γράφουσι ὑπαγορεύοντος αὐτοῦ μετὰ ταχύτητος τοσάντης ὅσον δυσκολεύονται νὰ τὸν ἀκολουθῶσιν διὰ τῆς γραφίδος.

ΘΗΡΑ ΔΟΡΚΑΔΩΝ ΕΝ ΑΙΓΑΥΠΤΩ

Ἡ Αἰγύπτις εἶναι ἵσως ὁ πολυθρότερος τόπος τῆς γῆς· τὰ λιμναῖα καὶ τὰ ῥέοντα ὕδατα εἰσὶ κεκαλυμμένα ὑπὸ νησῶν καὶ κερκιθαλίδων, τὰ ἔλη βρύουσιν ὑπὸ σκολοπάκων τῶν μικρῶν (ζυλοκότων), ὑπὸ κοπαδίων σχοινίκλων (σχοινοπουλίων), χαραδρίοι καὶ ἀγριόχηνες διέρχονται ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀνθεώπου καὶ καταπίπουσιν ἐνώπιόν του, δωδεκάδες λαγωῶν διαπερῶσι διὰ μέσου τῶν ποδῶν του, καὶ ἀγέλαι δορκάδων βρόσουσιν εἰς τὰς ἐσχατιὰς τῆς ἑρύμου.

Πόθεν προέρχεται· ἡ ἔκτακτος ἀφθονία τῆς παντοειδούς ταύτης θύρας; Ἐκαστος περιγγήτης τὴν ἀποδίδει εἰς ιδιαιτέρην τινὰ αἰτίαν· ἦθελεν ὄμως εἰσθαι φρονιμώτερον, νὰ θεωρίσωμεν τὴν καταπλικτικὴν ταύτην πολλαπλασίασιν, ὡς ἀποτέλεσμα τῆς ἐνώσεως πάντων τῶν κεχωρισμένως ὑποδεδειγμένων αἰτίων, τούλαχιστον νὰ εὐχαριστηθῶμεν ἐκ τοῦ τετριμένου τούτου λόγου, δοτις οὐδὲν σχεδὸν ἔξηγεται· «διότι ὁ Αἰγύπτιος δὲν θηρεύει σχεδόν». Ἄλλα διατί δὲν θηρεύει σχεδὸν ὁ Αἰγύπτιος; Ἰδού ποῦ ἔγκειται τὸ ἀληθὲς ζήτημα. Δὲν θηρεύει, διότι δὲν ποιεῖται περὶ πολλοῦ τῆς θύρας ὡς τροφῆς χρησιμευούσης· διότι ἡ ἀπαθής καὶ νωθρὰ φύσις του ἀπωθεῖ πᾶσαν σφοδράν ἀσκησιν· διότι ἐν γένει εἶναι τοσοῦτον ἀθλίος, ὥστε δὲν κατορθῶνται νὰ προμηθευθῇ ἐν τούφεκιον

μετὰ τῶν ἐφοδίων του· διότι ἐπὶ τέλους, ἐνεκα τῶν εἰρηνικῶν ἔξεων του καὶ τῶν θρησκευτικῶν δοξασιῶν του, σέβεται τὴν ζωὴν τῶν ζώων. Ἐνώσατε πάσας ταύτας τὰς διαφόρους αἰτίας, αἰτίνες συντρέχουσιν ἔκαστη κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἡττον τὸ καθ' ἔσυτὴν εἰς τὸ δριστικὸν ἀποτέλεσμα, καὶ ἡ δαψίλεια τῆς θήρας τῆς βρυαζούσης ἐν Αἰγύπτῳ θέλει ἔξηγηθῆ φυσικώτατα.

Τὸ μᾶλλον ἐν Αἰγύπτῳ θηρευόμενον ζῶον, εἶναι ἡ δορκά· καὶ τοῦτο εἶναι εὔνότον, διότι, ἐὰν μεταχειρισθῇ τὴν συνήθη φράσιν, ἀξίζει τὸν κόπον τῆς τουφεκιᾶς, μάλιστα εἰς τόπους, ὅπου ὁ βίος εἶναι ἀνεκτός.

Ἐξαιρουμένων τῶν μεγάλων ἀρχόντων, οἵτινες θηρεύουσι τὴν δορκάδα πρὸς ἀπλῆν τέρψιν διὰ μεγάλης βοσθείας τῶν κυνῶν καὶ τῶν ἰχνηλατῶν, καὶ προξενοῦσι δι' αὐτῶν ἀληθὲς σφαγεῖον, ἢ κοινὴ μέθοδος συνίσταται εἰς τὸ νὰ πορεύωνται οἱ θηρευταὶ πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ήλιου, εἰς μέρος τῆς ἐρήμου, διόπου αἱ δορκάδες ἀγνοφάγησαν πρὸ τινῶν ἡμερῶν διὰ νὰ κάμωσιν ὀπὴν ἐντὸς τῆς ἄμμου καὶ νὰ κρυβῶσιν ὅσον οἰόν τε κάλλιον. Ἐνῷ δὲ ἀρχίζει νὰ ὑποφώση ἡ αὐγὴ, αἱ δορκάδες οὐδένα βλέπουσαι εἰς τὰ πέριξ, ἀρχονται νὰ βόσκωσιν ἡσύχως καὶ πορεύομέναι απὸ μιᾶς συστάδος χλόης εἰς ἄλλην, καταγνωστὸν ἐπὶ τέλους νὰ πλησιάσωσι τοὺς κυνηγοὺς μέχρις ἀσφαλοῦς βολῆς πυροβόλου. Κενωθέντος δὲ τούτου, οὐδεμίαν ἔχει νὰ λάθῃ πρόνοιαν, διότι αἱ δορκάδες σπεύδουσιν ἐν ἀκρᾳ ταχύτητι, καὶ δὲν δύναται τις νὰ σκεφθῇ περὶ καταδιώκεως αὐτῶν, οὔτε νὰ ἀναμένῃ δύπως πυροβολήσην καὶ δεύτερον. Εάν αἱ σφαῖραι τοῦ κυνηγοῦ ἀφῆκαν ἐκτάδην τὴν δορκάδα κειμένην, ἡ καιριώτατα πληγωμένην, ὥστε νὰ μετενεγθῇ μακρόν, λαμβάνει τὴν λείαν καὶ ἐπανακάμπτει εἰς τὰ ἴδια. Εάν δὲ ἡ στόχησε, πάλιν τὸ αὐτὸ πρέπει νὰ πράξῃ, διότι ἐπεριώθη ἡδη ἡ ἐκδρομή του· τὸ πολὺ δὲ, ἐὰν θέλῃ νὰ ἀποπειραθῇ τὴν ἐπαύριον, ὀφείλει νὰ στήσῃ ἀλλαχοῦ τὴν ἔνεδραν, διότι διεφάρῃ ἡ θέσις αὕτη, τῶν δορκάδων ἀποφευγούσῶν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας τὰ μέρη, διόπου ὑπῆρξαν θύματα ἐνέδρας.

Οἱ Ἀραβεῖς τῆς ἐρήμου, ἀλλοίαν ἔχοντες τῆς φύσεως τὴν ἐνεργητικότητα καὶ τὴν κίνησιν, θηρεύουσι κατὰ τρόπον μὲν κοπιωδέστερον τὰς δορκάδας, ἀλλ' ἀσφαλέστερον καὶ ταχύτερον. Αἱ δορκάδες, ἐνῷ κατὰ τὴν ἡμέραν διασπείρονται κατὰ μικρὰς συνοδίας ἔξι μέχρις ὄκτω ἀτόμων, συναθροίζονται τὸ ἐσπέρας εἰς μεγάλην ἀγέλην, ὑπερβαίνουσαν συνίθως τὰς ἐκατὸν κεφαλὰς, δύπως διέλθωσιν δόμου τὴν νύκτα. Ὁταν δὲ οἱ Ἀραβεῖς ἀνακαλύψωσι τὴν θέσιν, διατρίβει μία τῶν ἀγελῶν τούτων, ἀναχωροῦσι δεκαπέντε ἔως εἴκοσιν ἐφίπποι ἐπὶ δρομάδων. Ἐκαστος ἵππευς φέρει ἐπὶ τοῦ ζώου του καὶ ἔμπροσθέν του, ἐνα πάρδον (περὶ οὐ κατωτέρω) ἐντελῶς γεγμανασμένον· καὶ οἱ πάντες ἐργάζονται τηροῦντες ἀκράν σιωπὴν, ἐνῷ περικυλοῦσι τὴν ἀγέλην, ἀλλὰ καὶ προσέχοντες νὰ μὴ πλησιάσωσι τοσοῦτον, ὥστε νὰ τὴν τρέψωσιν εἰς φυγήν. Ἀκί-